

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopenjske pete vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Nezaupnica v državnem zboru.

Z Dunaja 13. aprila. [Izv. dop.]

To je bil danes velik spektakelj na levi in vse judovsko poslušalstvo na galerijah je aplavdiralo, ko se je slučajno zgodilo, da je levica za cela dva glasa v večini bila proti dispozičijskemu fondu. Levičarji so za ta slučaj vse svoje poslance skupaj zbobnali, prišlo jih je res vseh 154, na desnej pa je mnogo poslancev manjkalo in da si se jim je dan za dnevom telegrafiralo, naj precej pridejo, zanemarili so svojo dolžnost. Zlasti Poljakov mnogo nij bilo v zbornici; klub desnega centra pa je pogrešal kacic deset, največ iz Tirolskega. Cela ta zmaga levičarjev je slučajna, kajti 154 nij večina mej 355 poslanci in če je vsa desna zbrana, ima spet odločno večino. Gotovo pa je neprijetno za vladu, če se kaj takega zgodi.

Nekoliko je tudi vlada sama kriva, ker hoče vedno stati nad strankami, namesto da bi odločno stopila na tisto stran, katera jo podpira, to je avtonomistična. Grof Taaffe, kateremu res gre vsa čast za veliki trud, ki si ga prizadeva, stranke sprijazniti in zjediniti, moral je uže davno izpredvideti, da z ljudmi à la Hrbst nij mogoča nobena sprava. Naj stopi odločno na avtonomistično stran, razpusti naj državni zbor in naj vodi volitve na podlogi avtonomističnega programa, pa bode večino imel, kakor še pred njim vse vlade: Schmerling, Belcredi, bürgerministerium, Hohenwart (ki je celó dve tretjini imel) in Auersperg.

Dunajski judovski listi bodo se ve da zdaj kričali, da je vlada dobila nezaupnico in da mora odstopiti. No tega veselja še menda zdaj ne bodo uživali, da bi vlada odstopila.

Kdo pa hoče vladu prevzeti, mar manjšina, današnja „slučajna večina“, ki šteje le 154 od 355 glasov? Kako hoče vladati? Prevzeti bi tedaj morala vlada naša avtonomistična stranka, to je Hohenwart, Clam-Martinic, Čartoriskij itd. Vse te kombinacije pa so prazne, ker je grof Taaffe pred glasovanjem o dispozičijskem fondu sam izrekel, da on dovoljenja ali odrekovanja te svote ne smatra kot zaupnico ali nezaupnico in, kakor se je po glasovanju iz gotovega vira slišalo, vsled tega ne misli odstopiti, ampak na dalje delovati po programu, katerega je cesarju obljubil izvršiti.

Generalni poročevalec o budgetu, Poljak Smarževski, pripada k onej posebnej stranki v poljskem klubu, ki vedno lavira in se hoče približati levičarjem. Zato je njegov govor hvale našel samo od levice, avtonomistična stranka pa je molčala.

Slišal sem od poljskih poslancev, da so jako obžalovali postopanje Smarževskega in priznali, da je več ko nepolitično od njega bilo, žaliti Rusijo in grajati zvezo treh cesarjev zdaj, ko je vsled angleških volitev politična situacija Rusiji bolj ugodna, nego je bila kedaj.

Iz državnega zbora.

Velik nemir je nastal v zbornici in na galerijah, ko se je po glasovanju v dispozičijskem fondu naenkrat pokazalo, da manjka toliko poslancev z desnice, da imajo ustavski celó dva glasu večine. Ustavski so od veselja vpili. Predlagalo se je sicer, da bi se seja končala, a ker se nij moglo določiti koliko glasov je za to, kolikor je zoper to, in je dr. Rieger predlagal glasovanje po imenih, nadaljevala se je seja in zbornica je prešla k 3. točki: Stroški za uradne časopise.

K tej točki je budgetni odsek sprejel resolucijo: „C. kr. vlada naj na tanko razloži postopanje uradnih novin.“ Poslanec Hofer je omenjal, da se iz naročnine izplača mnogo manjših uradnih časopisov in eráru celo še vsako leto nekoliko najemščine plačujejo. To storiti bilo bi še tem lažje večjim uradnim časopisom, zato predlaga on, da bi vlada poskusila te uradne časopise v najem dati in predloži naj dotične predloge drugo leto o priliki budgetne predloge. Poročevalec Fanderlik je predlagal, da se Hoferjev predlog in vsi drugi, ki bodo še sprejeti v zbornici mej budgetno debato, izročé budgetnemu odseku v predposvetávanje. Fanderlikov predlog se odobri, in ko je zbornica še sprejela poglavje V. in VI. „ministersko svetovalstvo“ in „dodatek k troškovom za skupne zadeve“, se je seja končala.

Specijalna debata o budgetu se je nadaljevala v sredo. K prvi točki dnevnega reda: pogl. VII. „notranje ministerstvo“, se je oglasilo več govornikov. Dr. Roser je predlagal resolucijo, naj vlada predloži državnemu zboru načrte zakonov gledé tega, kje da se smejo imeti v zalogi razpokljive stvari in gledé rabljenja škodljivih barv pri jelu ali igračah.

Dr. Trojan se je pritožil, da se na nemško (slovansko) prebivalstvo pri oddajanju javnih služeb ne ozira tako, kakor na nemško, in mej ustavnim vladanjem se tudi nij nič oziralo na starejše ukaze, ki predpisujejo znanje deželnega jezika. Dr. Trojan je govoril sicer samo iz češkega stališča, a blizu iste razmere, kakeršne so na Češkem, so tudi pri nas Slovencih. Dejal je, da je dosti državnih uradnikov na Češkem, ki ne umejo češkega

Listek.

Ožênil se je iz — osvête!

IV.

(Konec.)

Prikrivši si lice z rokama, izgine iz dvorane. „Siromak!“ vzdihne Anka. Zdajci se začujó zvunaj koraki, v dvorano stopi grof.

„Morebiti sem nadležen?“ vpraša molko.

Ona mu nij mogla odgovoriti. Ivan se približa svojej soprogi in zdaj tekar opazi, da je sama.

„Sama, Anka?“

Soproga zarudi.

„Kde je on?“

„Ljudevit?“

„Res!“

„Odšel je!“

Grof se je ves nemiren izprehajal po dvorani. Naposled se ustavi pred Anko, rekoč:

„Midva sva soproga!“

„Poročena sva —“

„Dakle prijatelja!“

„Tako je!“

„Imajo-li prijatelji mej soboj skrivnosti, ali jih smejo imeti?“

„Ne, nigdar!“

„Razkrj mi zatorej, kaj ti je povedal Ljudevit, predno je odšel.“

Anka vstane, in stopivša k njemu, ga prime za rôko ter pravi:

„Ivan, Ljudevit je tvoj prijatelj, a jaz sem tvoja — žena!“

Tresoč se na vsem telesi je soproge mirno poslušal grof. „Žena moja!“ vzklikne in Anko srčno objame. Vroče poljubljaó svojo soprogo, šepne:

„Res, bodi mi žena — samo žena!“

V.

Druzega dné potem dobode grof dva pisma, od Ljudevita in od kneginje. Prijatelj mu je v svojem listu odkrito naznanjal vse svoje srčno trpenje. Omenjal je, da je zaljubljen se v njega soprogo Anko uže tistega dné, ko jo je videl pri poroki. Izpovedal je, da je v srci uže naprej slutil tajno rano, zatorej mu nij htel biti svatom. Zdaj, ko je izpoznal, da Ivan ljubi Anko, hoče zacéeliti srčno rano, zatorej namerava potovati daleč, daleč od tod. „Z Bogom, Ivan, morebiti za vselej!“ okončaval je list, „odpusti mi, ter mi ostani vedno to, kar si mi bil doslé!“ — Molčéč podá grof Ljudevitov list svojej soprogi, a tej se utrne iskrena solza iz lepega očesa in pade na pismo. Poln ljubezni objame Ivan svojo ljubeznjivo ženko in vzdihne: „Oj, ti dobra duša!“

Potem vzame v roko pismo Irenino.

voncev, 31 Srbov 71 Rumunov in 9 Italijanov. — Kje so Slovenci? vprašal bi nas jeden. Mar mi ne dajemo nič vojakov? Najbrž nemški žurnalista „Slavoncev“ od „Slavoncev“ ne loči. In to vidimo Bog vé kolikokrat pri temeljitih avstrijskih Nemcih, ki vedó včasí skoro več ali ravno toliko o Kafirih v Afriki in Čečencih v Kavkazu, kakor o slovanskih sodržavljanih svojih v Avstriji, katerim vladati hoté.

— („Der diluvianische Comet“) se zove pri Blaznikovih dedičih v Ljubljani ravno kar izšla 24 strani obsežajoča knjižica, katero je na temelji svojih znanstvenih opaževanj na polji astronomije za izobražene ljudi spisal in izdal župnik Lovro Mencinger, „odkritelj „Glorije“ na Franje Josipa taboru na Golem“. To po svojem lepem tisku in čednem papirju licno delce prinaša v „predslovju“ mično paraboló, imejočo naslov „Das verriegelte Schloss“, potem navaja v „uvodu“ raznih zvezdoglediv nazore in utemeljene zakone gledé nebeskih telés. Na 13. strani pričinja g. pisatelj, ponajveč opirajoč se na E. Wetzla, svojo „razpravo“. Tu se najprej opisuje, kakšen je mesec zdaj, a kakšen je bil po vsej priliki nekdanj. Govorí se, da je imel ta izpremljevalec zemlje svoje dni tudi vodo, katere zdaj nikdar več ne mogó na njem zaslediti zvezdogledivi. Omenja se nadalje, da ima neki Bielin komet (zvezda repatica) svoj pot tako uravnan, da se koncem meseca novembra z zemljo lahko zadene, kar se pak jedino tedaj more zgoditi, ako zemlja in komet ob enem časi dospeta na óno mesto. Ta Bielin komet je zdaj razpoložen v dva kometa, dočim je bil svoje dni jeden jedinec; kedaj je razpál v dva dela nij bilo možno astronomom doslé raztolmačiti. Opirajoč se tudi na sv. pismo (Genesis c. VII. v 11.) tolmači nam g. pisatelj, da se čas vesoljnega potopa popolnem strinja z dóbo, ko sta se zemlja in Bielin komet v 17. stoletju posle ustvarjenja sveta, za života Noetovega, trčila. Ker pri tem silnem potopu sv. pismo govori, da so se odprle zatvornice na nebesi i. t. d., trdi g. M., da sé sedanjega stališča zvezdoznanstva nikomur nij ináče misliti, nego da je silno vznemirjenje ne bá pouzročila Bielina repatica, katera je o tej priliki vse vode mesečeve prinéšla na zemljo. Istim načinom, pravi g. M., imamo si tolmačiti razdejanje raja, ko je iz njega izpodil stvarnik Adama in Evo. Ob časi Noetovem so se še spominjali sé strahom in grozo ónega gorečega meča, s katerimi je angelj izgnal roditelja človeštva iz kraja veselja — ta „goreči meč“ je baš zvezda repatica, katere smo omenili. Kakor pri prvem svojem prehodu skozi zemljen pot, je Bielin komet 1656 let poznejše zadel se najprej ob mesec in vznemiril njega vodé, jih izpremenil v soparje in jih od ondod povlekel na zemljo, kjer so, ko je repatica trčila nanjo, vse vódné množine padale na zemljo v podobi grozovitega dežja. Pri tem svojem drugem trku na našo zemljo se je omenjena repatica razpočila ter je razpála v dva dela, v dve zvezdi repatici. Ker je o tej priliki mesec izgubil nekoliko svoje vsebine, a je letá prešla na zemljo, so po sedaj mesečeva kretanja bila hitrejša, zemljina pak počasnejša. G. M. je v posebnem uže dogotovljenem vendar še ne izdanem delu „Zeitrechnung der Urwelt“ baje precej zanesljivo preračunal, koli krajša so bila na zemlji leta pred vesoljnim potopom, a koli daljša so tedaj bila leta mesečeva. Po g. pisatelja nazorih je dakle raj bil razdejan o časi, ko

je Bielin komet zadel se ob zemljo, a vesoljni potop je prouzročil obéh nebeskih telés jednak sokob, pri čemer je vsa voda, katero je do tedaj imel mesec, prešla na zemljo. — Knjižico „Der diluvianische Comet“, ki ima samo 24 strani, prodajajo po 50 novč. Blaznikovi dediči v Ljubljani. Da li je z znanostnega stališča resno treba v roko vzeti jo ali kot plod diletantnega dela, nečemo mi razsojati, nijsmo strokovnjaki.

Razne vesti.

* (Nemško ne.) Hrvatska vlada je izdala naredbo, kako se ima prihodnje leto zagrebško gledališče upravljati. Določuje se, da se imajo dramatične in operne predstave dajati v hrvatskem jeziku. Ko bi za hrvatsko opero ne bilo dovelj moči, sme se italijansko in francosko peti, nemški ne.

* (Politična nervoznost.) Iz Londona se poroča: Izid volitev je prestrašil tako hudo župana Kingslinnskega, da ga je mrtud zadel. To je zdaj uže peti, komur so zdanje volitve zakrivilo prezgodnjo smrt.

* (Ostrupljen kruh.) Iz Pariza se brzojavlja „Köln. Ztg.“, da je bilo v St. Denisu ostrupljenih 150 ljudi, kateri so jedli kruh iz neke vélike pekarné. Večina teh ljudi je uže prebilo smrtno nevarnost, toda dva vojaka sta po groznih mukah umrla. Uzrok ostrupljenja še nij znan.

Tržne cene

v Ljubljani 14. aprila t. l.

Pšenica hektoliter 10 gld. 41 kr. — rež 6 gld. 81 kr.; — ječmen 5 gld. 51 kr.; — oves 3 gld. 56 kr.; — ajda 5 gld. 39 kr.; — prosó 5 gld. 51 kr.; — kornja 6 gld. 50 kr.; — krompir 100 kilogramov 3 gld. 22 kr.; — fižol hektoliter 9 gld. kr.; masla kilogram — gld. 80 kr.; mast — gld. 70 kr.; — špeh frišen — gld. 56 kr.; špeh povojen — gld. 6) kr.; — jajce po 1¹/₂ kr.; — mleka liter 8 kr.; — govednine kilogram 54 kr.; — teletnino 48 kr.; — svinjsko meso 60 kr.; — sena 100 kilogramov 1 gld. 87 kr.; — slame 1 gld. 78 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 6 gld. 50 kr.; — mehka 4 gld. 40 kr.

Tužel.
12. aprila:
Pri Slovani: Ključevšek iz Loke. — Lipold iz Idrije. —
Liebschell iz Grada. — Lipold iz Idrije. —
Pri Mateti: Back iz Dunaja. — Bourgeois iz Grada. —
Dr. Stozza iz Trsta. — Muzner iz Dunaja. — Hubacek iz Mari-
bora. — Doringier iz Grada. — Jätting iz Trsta. — Miller,
Back iz Dunaja.
Pri bavarskem dvoru: Reichl iz Grada.

Dunajska borza 14. aprila.

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	73 gld. 55	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	73	80
Čista renta . . .	89	55
1560 drž. posojilo . . .	130	50
Akcije narodne banke . . .	840	—
Kreditne akcije . . .	284	80
London . . .	119	—
Srebro . . .	—	—
Vapoli . . .	9	46 ¹ / ₂
Kr. cekini . . .	5	59
Državne marke . . .	58	55

Svoja

polja in travnike

na ilovškem močvirju

pod Rakovnikom pri Ljubljani

prodajam

na plačevanje v obrokih.

Marija Franz,

na cesarja Josipovem trgu št. 2,
prilčno.

(153—1)

Deček,

14 let star, iz poštene rodovine in s primerno šolsko
oliko, sprejme se kot učenec v tukajšnji prodajalnici
specerijskega blaga.

Natančneje pove iz uljudnosti opravištvu „Slo-
venskega Naroda“. (145—3)

Hiša na prodaj

je v Kamniku, na kraji za kupčijo ali kako
obrtujo jako pripravnem, s 7 sobami, kuhinjo,
shrambo, 2 kletima, hlevom in nekaj zemlje. (151—2)

Natančneje se izve pri Janezu Knezu, žit-
nem trgovcu na Marije Terezije cesti v Ljubljani.

Zaradi preselitve prodajam od danes počenši do
dné 1. maja 1880 zalogo

izvrstnega vina,

katerega imam 400 veder. Vino prodajam po naj-
nižej cení, in sicer najmanje po jedno vedro vkupe.

Daniel Predovič,

(129—13)

krčmar,
na Poljanskem trgu št. 5, v Ljubljani.

Gastlove kri čistilne pile.

Uže dvajset let sijajno skušene in od zdravnikov priporočene, da
se ž njimi odpravi putika in revmatizem, zasedena slaba sôkrovica, sleza,
ostra kri, zlata žilja, neslast do jedi, naval krvi, omotica, slabost na
jetrah in žolči, in poznejše uplivanje po zdravljenju z živim srebrom. Pri
ženskih mesečnih nerednostih uplivajo te pile dobrodejno, odstranjujoče
in zdravljajoče.

Škatljica z okolo 80 komadov 50 kr. av. velj.

Te pile so posladkorjene in odlični zdravniki priporočajo jih
kot najboljše kri čistilno dristilo.

Ker zadostuje jedna škatljica za zdravljenje 2 do 3 tedne, — tedaj
so Gastlove pile tudi najcenejše zdravilo.

Gastlov kri čistilni čaj

v zavitkih po 30 in 50 kr. av. velj.,

baš tako dober zoper vse zgorenje bolezni.

Pravi dobi se v glavnej zalogi lekarja P. Birnbacherja
„zum Obelisk“ v Celovci. (79—7)

Gastlove prave kri čistilne pile in čaj ima v zalogi nadalje: v
Ljubljani V. pl. Trnkoczy, lekarnar; v Postojni A. Leban, lekarnar;
v Kranju K. Šavnik, lekarnar; v Logatci Al. Skala, lekarnar.

Neizogibno potrebno za vsako gospodinstvo!

Novo antiseptiško, desinfirujoče in higijeniško sredstvo

„SANITAS“

od

F. A. Sarg's Sohn & Comp. in Wien.

Centralno zalogo za prodajo „en gross“ ima

Vogl Brothers Succrs.

WIEN, I., Himmelpfortgasse Nr. 26.

(155—1)

Zaloge v Ljubljani: Vilj. Mayr, lekar; Gabriel Piccoli, lekar; E. Birschitz, lekar.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 15. aprila.

Dunajski nemški ustavoverni časopisi z velikanskim veseljem zaznamljajo odbitje dispozicijsfonda, s katerim se je ministerstvu Taaffejevemu v državnem zboru ustavoverno nezaupanje izreklo. Oni govoré le, da je večina proti vladi glasovala, a zamolčujejo, da je bila le slučajna večina. Tërjajo, naj Taaffe odstopi. „D. Z.“ se roga, da je ministerstvo zapustila njega lastna stranka, ker so se nekateri klerikalni (menda tirolski) poslanci glasovanja zdržali. „N. Fr. Pr.“ vidi v tem glasovanju le dokaz, da vse na to sili, da se država zopet ustavovercem v vladanje izroči! Pred čemer nas Bog varuj! „Vaterland“ govori o tem dogodku podobno kakor smo mi v včerajšnjem članku: ne dá se tajiti, da je desnica in vlada pobita bila, ali na take slučajnosti nij, da bi velike akcije zidali, zato menda ne bode velicih praktičnih izprememb. Vendar je situacija težavna, ker ustavoverci imajo v višji birokraciji in celo pri dvoru še mogočno stranko.

Jeseni gré cesar s cesarjevičem v **Galiho** k velikim vojaškim vajam. Poljaki se veselé tega in se trudijo, da bi se gališki deželni zbor tudi takrat sklical, namesto meseca junija.

V **Ogerskem zboru** je 13. t. m. srbski poslanec dr. Polit tožil, da naučni minister srbsko narodnost na Ogerskem zatira. Polit je vlado dolžil, da je z imenovanjem škofa Anđelića srbski statut oskrnila. — Tisza je vlado zagovarjal in dolžil srbske vodje, da ljudstvo z upornimi agitacijami zapeljujejo.

Vnanje države.

Iz **Skadra** se poroča, da ima Kosovski turški vladni list „Škodra“ proglas turške vlade na prebivalce ónih krajev, katere je odstopila Turčija Črnej gori. Od prebivalcev se zahteva, naj se udade v svojo osodo in naj se ne upirajo Črnej gori. Oni, ki se hoté izseliti, dobe od turške vlade ozemlja v Prištini in Bitoliji. V Skadru bodo navzočni konzuli vseh velevlástij, kadar se bode Črnej gori izročilo novo ozemlje.

„P. C.“ javlja iz Carigrada, da je večina tamošnjih poslanikov pooblaščenih, da podpišejo črnogorsko turško pogodbo.

Razmere mej **Francije** in Rusije, ki so bile zbog dogodjaja Hartmannovega skoro neprijateljske, zboljšale so se zopet in ruski poslanik knez Orlov se vrne zopet v Pariz.

Predsednik francoske vlade je poslal na francoske zastopnike okrožnico o vseh vprašanjih, ki so nastali za vladanja zdanjega ministerstva. Nadbiskup pariški je vladi pisal, naj prekliče dekrete od 28. marca, ker bi njih

móž; videvši to radostno družínico, stisne si z rokó prsi in ustne so se mu potresle. Skoraj mine utís in, na lahko približavši se, izpregovori:

„Zdrav, prijatelj!“

Ivan se hitro obrne in ves radosten objame prijatelja; srčno pozdravivši ga, dovede ga k svojej soprogi.

„Pozdravi jo“, réče, „kakor da je tvoja sestra!“

Ljudevit — kajti ta je bil prišlec — poljubi Anki visóko čelo, poboža déte, katero je péstovala, a starejše, ki si je igralo na tléh, vzame na róke in hodi z njim sem ter tjà. Ko so se zopet vsi posedli, jim je pripovedoval, kar je doživel. Zaljublil se nij nigdar več, rekoč, da mu je ljubiti móči samo jedenkrat. Z nova je htel iti v širni svet, toda prijatelj in njega soproga mu tega nijsta dovolila. Zatorej je ostal na Ivanovem gradu, kjer je brat grofu, brat Anki, a ujec detci, katera ga ima silno rada.

(r+n)

izvrševanje prozvalo boj mej zakoni in vestjo, ter bi nastale notranje zmešnjave.

Italijanska zbornica je izvolila vtorek za svojega predsednika v óžjej volitvi Coppinija sè 174 glasovi. Kandidat zbornične večine, Zanardelli, je propal sè 144 glasovi.

„Iredentovci“ segajo s svojimi dolgimi prsti tudi po Albaniji. V Gusinji so namreč ujeli dva Laha, ki sta Albance podkupovala, da bi se uprli zoper Turčijo.

Angleški konservativni ministri zapuščajo svoja mesta. Včeraj so imeli baje zadnje posvetávanje, po katerem je Beaconsfield takoj kraljici zaznamoval sebi naslednika. Bolj in bolj se govori, da bode predsedništvo novega ministerstva prevzel sam Gladstone, potem pa tudi vodstvo liberalne stranke v zgorenjej zbornici, kamor ga pa bode kraljica še le pozvala.

„Standard“ se jezi nad delavci, ki so volili liberalce in pravi da ne zaslužíjo niti dobrot konservativne vlade niti volilne pravice, katero zlorabijo, kajti preneumni so!

V **Madridu** je bila včeraj kazen izvršena na Oteru, ki je na kralja streljal.

Dopisi.

Z Gorenjskega 10. aprila. [Izvirén dopis.] Vsi uradni poduki na uradnike merijo na to, da bi se uradniki narodu ali ljudstvu priljubili; če je uradnik priljubljen, pravijo, ima narod večji zaupanje do c. kr. uradov in do postav.

Poglejmo pa, ali se večina uradnikov po navedenih podukih vede.

Pri vsakih volitvah, naj se vršé za kakršén koli zastop je in še večina uradnikov proti narodu glasuje. Zbog tega se našemu narodu c. kr. uradi nijso prikupili.

Ne čudite se dakle uradniki, ako greste skozi našo vas in vas narod ne pozdravlja, temuč se ogne, če le more, ali se celo neuljudno obnaša, vsega ste sami krivi, tako mi je rekel móž iz borne kmetske bajte.

To je tudi uzrok, da so c. kr. uradi z narodom vedno preveč v nasprotji in da se v uradu od kmeta ne more lahko resnice pozvedeti, ker kmet ne zaupa „gospodu“.

Zategadelj imamo veliko postav samo na papirji, ker c. kr. uradi nijso zmožni, da bi narodu postave priljubljene naredili. Koliko se potem greši, ki uradom nij znano, ker so nesposobni, da bi se temu v okom prišlo.

Ob času prejšnjega ustavovernega nemškega ministerstva Lasserjevega so se dostikrat v c. kr. urade brezznačajne in ne dosti znanja imejoče osebe jemale za zasluge politične nemčurske agitacije.

Znani so nam taki, ki so komaj jeden ali dva latinska razreda z dvojko dovršili in vse jedno so bili v c. kr. urade sprejeti, kjer so zdaj uradniki. Vsi predpisi, da morajo enaki prosilci spodnji gimnazij ali realko z dobrim vspehom dovršiti, nijso nič pomagali. Dosti je bilo, da so bili óčetje teh sinov „zaslužni“ nemškutarji, da so pri volitvah agitirali zoper svoj narod in svojo slovensko domovino.

Tak plitev uradnik, ki nobenega jezika dobro ne umé pravilno pisati, najmenj pa deželnega slovenskega, ker se ga je najmenj učil, naj bi bil narodu priljubljen, naj mu bi pomagal do višje stopinje izobraževanja?!

Verjemite mi, da so enake glave, katerih se v Ljubljani veliko nahaja, v obilnej meri pripomogle, da so vrli ljubljanski meščanje pri volitvah 6. t. m. propadli.

Dal Bog, da bi uže skoro uradniki začeli izpoznavati, da je treba iskati dobrega spora zumljenja s kmetom in meščanom, ne pa protivja ž njim. Le potlej bode tudi vlada dobila večjo avtoriteto pri ljudstvu.

Domače stvari.

— („Slovenska Matica“) je imela v sredo popóldne svoj občni zbor. Duhovnikov s kmetov je bilo še precej prišlo, ker so menda imeli ta dan tudi svoj duhovenski zbor. Sicer je pa bila udeležba majhena. Jalovo literarno „delovanje“ odbora tega književnega društva, v katerem je pa malo književnikov, je ostro pa zaslužno grajal dr. Tavčar. V jednej prihodnjih števílk hočemo obširneje poročati o tem.

— (Seja mestnega zbora ljubljanskega) je „zarad nastopivših zadržkov“ odložena na soboto 17. aprila, torej je denes ne bode.

— (Sekcijski šef baron Schwegel) se je tudi prisiljenega čutil glasovati v državnem zboru za nezaupnico vladi Taaffejevej. Njega pač na to sili njegovo „nemško prepričanje“, ki ga ima on, slovenskega gorenjskega kmeta sin!

— (Iz Maribora) se v dunajski Plenarjev organ „Wien. Allg. Ztg.“ telegrafira, da je resolucija, v državnem zboru stavljena zaradi poslovenjenja gimnazija in učiteljskega pripravnišča, veliko razburjenost v Mariboru vzbudila. Čemu? Učiteljsko pripravnišče v Mariboru ima izrejati učitelje za slovenski Štajer, za kmetske občine, a ne za tuje nemške mastne privandrance mariborske. Kaj se imajo ti razburjati? Kaj jim mar? Kar se pa mariborskega gimnazija tiče, ga prvič nehe nikdo popolnem „posloveniti“, drugič pa mariborski Nemci radi mej Slovenci kruha iščejo, torej naj se tudi jezika učé.

— (Iz Ljubljane) prinaša hrvatski zagrebški „Obzor“ od 14. t. m. dolg dober dopis o ljubljanskih volitvah, kateri se končá tako: „Jedan od ovih, koji je osobito revno agitovao za kandidate njemškutarske stranke, je Njemač Mahr, načelnik i ravnatelj trgovačkoga učilišta, koje polaze najviše Hrvati i Srbi, te živi dakle od slavenskih novaca. Tako na primjer ima u njegovem učilištu šest Hrvata i četrnaest Srba iz kneževine, koji mu plaćaju liepu svotu od dvadeset hiljada forinti. Neka dakle naša braća u Hrvatskoj znadu, u kakove ruke izručuju svoju djecu. Šiljajući ju u ovu učionu, jer čovjek, koji mrzi sve, što je slavensko, dosljedao nemože povjerenu mu mladež odgajati u patriotskom duhu. I doista o pouci u hrvatskom jeziku neima ni govora, da negovorim o povjestnici hrvatskoj, koja je ovomu velikogermanu kitajsko selo i deveta briga. Mladež odgojena u tudjem duhu neočeličuje se u narodnom značaju i rodoljublju, koje nam je oboje toli potrebno u sadašnjoj dobi, gdje južni Slaveni dolaze do važnosti i ugleda.“

— (Katoliška rokodelska družba) bode prihodnjo nedeljo v nunskeji cerkvi ob devetih dopoldne obhajala s slovesno sveto mašo svoj društveni god in svojo petindvajsetletnico.

— (Iz Gradca) se nam pošilja: Vabilo k rednemu zborovanju društva „Triglava“ v soboto dné 17. aprila pri „pasteti“, Sporgasse br. 28, I. nadstropje. Program: 1. Tajnik čita zapisnik zadnjega zbora. 2. Slovensčina kot učni predmet v srednjih šolah, (pedagogičen poskus), čita g. Požár. 3. Deklamacija g. Rudolfa. 4. Kritika. 5. Poročilo revizorjev. 6. Dopolnitev odbora. 7. Posamezni predlogi. Začetek ob 8. uri zvečer. Gosti dobro došli.

— (Prostovoljna požarna bramba) v Škofjej Loki je imela zadnjo nedeljo svoj

jezika, da si imajo zmirom opravka z narodom. To nij narodna ravnopravnost. Mi zahtevamo, da so v javnih državnih službah taki uradniki, ki dobro znajo oba deželna jezika v pismu in govoru. Mi se zadovoljujemo uže s tem, da je pri vsakem državnem uradu vsaj jedna osoba, ki ume češki, da dobi Čeh tudi v svojej domovini pomoč. Ker pa to zahtevamo, očita se nam, da hočemo vse javne urade osnovati češki. Mi hočemo svoj narod pripraviti v veljavo samo v narodnostnem oziru, to pa še nij gospodstvo nad družimi marodi. Na-
dejamo se, da bode vlada zvršila svojo dol-
žnost in izvedla narodno ravnopravnost. Dr.
Trojan upa, da se centralisti temu ne bodo
protivili.

Poslanec Lustkandel je odbijal Tro-
janove trditve. Očital je avtonomistom, da po-
zabljajo na državo, ko zahtevajo avtonomijo
narodov. Nadalje je trdil, da se doslej „Av-
strijce“ imenujejo samo Nemci, „drugi“ na-
rodje pa težé vsak za svojimi posebnimi in-
teresi.

Poslanec Pflügl, z desnice, je omenjal
slabih razmer, v katerih živé pôsli. Teh slabih
razmer je krivo krošnjarstvo in gostilne, ki se
jako množé. To dvojje je pozvalo mej prebi-
valstvom veliko zapravljalivost. Vsaka vas ima
krčme, katere dovoljuje ministerstvo kljubu
ugovorov občine in deželne vlade. V te krčme
vabi krčmar, komur je mar samo za svoj žep,
dékle, in posledica je, da zahajajo tja tudi
hlapci in zapravljajo svoj zaslužek. Kro-
šnjarstvo pa slepari pôsle za trdo zasluženi
zadnji krajcar, zanj pa jim pusti ničvredno
blago, čegar križéce barve kmeta premotijo.
A krošnjarstvo oškodava tudi močno malo
obrtništvo, ker kmet ne kupuje nič v mestu
nego vse od krošnjarja, ki lahko slabo blago
ceneje prodaja tudi zbog tega, ker mu ne
treba plačevati najemščine niti visokih davkov.
Zato zahteva on od vlade, naj ona pregleda
obrtski zakon in previdno oddaje gostil-
niške pravice.

Poslanec Menger je omenjal, da bi bilo
dobro, ako bi vlada predložila načrt reformo-
vanja domovinskega zakona.

Steudel je zahteval, da se osnuje zakon
zoper kvarjenje živeža, to želi prebivalstvo.

Poslanec Sax je polemizoval zoper grofa
Henrik Clam-Martinitica, ki je priporočal avto-
nomijo dežel in decentralizacijo.

Hevera je dejal, da avstrijska politiška
uprava stane 5 1/2 milijonov. Ta vsota bi ne
bila znatna za državo z 20 milijoni prebivalcev,

ako bi bila uprava prilična, a ker nij za držav-
ljane priročna, mora se zboljšati. A nevarno je
o spremembah v upravi govoriti, kajti, kdor to
stori, tega zaznamlja ustavoverna stranka takoj
kot napastnika na ustavo. Hevera je nadalje
govoril o decentralizaciji in kazal na l. 1866.,
ko so dežele same stopile nasproti brezmejnim
zahtevam sovražnika in se jim je popolnem
prepuščilo sodstvo.

Zopet o gospodarskej dačnej politiki.

II. *)

S praktično-političnega stališča se mora
navesti, da ne pobirajo le Francozi, ampak
sploh vse države, v katerih je dandenes go-
spodarsko stanje ljudstva ugodno, uže od nekdanj
visoko potratnino, nobednih davkov od potreb-
nega živeža, od svetiva, hranilnic, in nizke
davke od zemljišč in hiš. Angleži so plačevali
1876. l. 398 milijonov mark potratnega cola,
555 milijonov užitnine (razen od sladkorja, ki
je bil prost), vsega zemljišnega in hišnega
davka skupaj pa le 51 milijonov mark. V Švi-
carskem državnem proračunu pa še direktnih
davkov niti nij, pač pa so ondi visoki potratni
coli. Rusi plačujejo samo od žganja več nego
200 milijonov rubljev užitnine, a vseh direktnih
davkov skupaj samo 134 milijonov. (Avstrija
ima sicer 87 milijonov gold. direktnih davkov,
toda vendar samo 8 milijonov gold. užitnine
od žganja.) Dačno politiko velikih držav mo-
remo tudi izpoznavati iz naslednjega razkazka,
kajžóčega, koliko mark potratnine je prišlo leta
1875. na vsakega posameznega človeka (po
Meyerjevem naučnem slovníku):

	Kava	Tobak	Žganje	Pivo	Vino
V Nemčiji . . .	0.83	0.30	1.56	0.59	0.26
V Avstro-Ogerskej . . .	0.28	4.85	0.86	1.38	0.39
Na Francoskem . . .	1.67	6.96	3.79	0.49	3.88
Na Angleškem . . .	0.13	4.96	13.03	5.15	1.08

K temu treba še opomniti, da se na Fran-
coskem porabi malo tobaka, piva in žganja, a
na Angleškem malo kave, tobaka in vina.

Razmera mej direktnimi in indirektnimi
davki je (v odstotkih)

	direktni davki	indirektni davki
na Nemškem	44 %	56 %
„ Avstrijskem	36 %	64 %
„ Ruskem	30 %	70 %
„ Francoskem	25 %	75 %
„ Angleškem	13 %	87 %
„ Švicarskem	0 %	100 %

*) Glej št. 74 „Slov. Naroda“.

Na Španjskem presežajo celo direktni davki
indirektne; zaradi tega je ondi tudi gospodar-
sko stanje vladino najslabše.

Iz navedenega se razvida dovolj jasno, da
so óni „vednostni in praktični razlogi“ le slepa
zaljubljenost v prusko-nemške sisteme, ki se
enako, kakor naša šolska sistema, le iz po-
sebne ljubezni do vsega, kar je na Nemškem,
zagovarja. Ako bi se pri nas pobirala jednako
visoka potratnina, kakor na Francoskem, An-
gleškem in Švicarskem, bi se ne le kmalu po-
kril ves deficit, ter davki od mesa, soli, sve-
tiva, hranilnic itd. odpustiti in zemljiščni in
hišni davki zmanjšati dali, ampak spravi bi
se tudi denar za stavbo toliko potrebnih že-
leznic in za druga tehnična dela, ter za usta-
novljenje koristnih napredovalnih, kmetijskih
in obrtniških šol in deklških zavodov. Ako bi
se n. pr. potratnina od tobaka, ki znaša sedaj
(s troški izdelovanja vred) 59 milijonov gold.
štirikrat povišala, ter slab in cen tobak sploh
več ne prodaval, bi se sicer poraba tobakova
na pol skrčila, a država bi imela vendar 59
milijonov gotovih dohodkov več, ne pošteva-
je manjših stroškov pri izdelovanju. Omenjati je
še treba, da je ne le ponarejeno vino, ampak
tudi narejeno pivo in žganje nevaren konku-
rent pravemu vinu.

Avtonomistična stranka stori ne malo ali
nevarno politično napako, ako néma v tako
važnem času svojega odločnega gospodarskega
programa. Izgovor, da se ne more vse hitro
doseči in izvesti, je prazen. Ako še ne moremo
ali nehamo sedaj nemške gospodarske sisteme
ovreči, pa bo boljše in previdnejše, da še pu-
stimo en čas rajše ustavoverno stranko gospo-
dariti po svojem tako dolgo, da bi ljudstvo
dovolj jasno izpredvidelo, da je dosedanja poli-
tika napačna in pogubna, da néma prav za
prav nobenega pametnega principa, da je „usta-
voverna politika“ ne napredek, ampak nadzad-
njaštvo. Slovenski poslanci pa naj ob svojem
času v državnem zboru povzdignejo glas ter nagla-
šajo, da še nij bilo toli ugodnega časa
za stavbo železnic in za šolske re-
forme, kakor sedaj. Noben čas se nij
tako lahko in tako cenó dobilo toliko navadnih
in inteligentnih delavcev za razna tehnična
opravila, kakor sedaj. Neki duhovit tehnik
pravi: Po lokomotivi nam je mogoče voziti
teže 4000 stotov z manjšimi troški, kakor bi
vozili s konjem tri stote v isto daljavo.

J. St.

Pozivala je v njem Ivana, naj pride na ples,
kateri priredi v slavo svojemu rojstvenemu
dnevu. Anka, pročitavša ga, vpraša svojega
soproga:

„Kaj praviš ti k temu?“

„Pojdem,“ reče grof, „res, draga moja,
pojdem, toda ne sam, tudi tebe vzamem soboj!“

Zopet je pri kneginji vse ozaljšano, nemi
zidovi in zgovorni pôsli. Zopet se je pogo-
varjal vratar z Jeanetto, a nekoliko drugače
kakor uže omenjenega večera.

„Tudi danes pride grof,“ opomni Jean-
netta.

„Čuj, Jeanetta, povedi mi, čemu ga
zdaj še pozivlje kneginja, anti je on uže
oženjen?“

„Oh, dragi moj, tega ti ne umeješ. Do
zdaj je bilo dobro; ona se je nadejala, da se
grof dá ločiti, in Bog znaj, česa vsega. Toda
izvedela sem od grofične hišine danes vse

kaj družega; ha, ha, ha, da to zna kneginja,
izvestno bi takoj legla v posteljo in odpustila
vse goste.“

„Kaj si vendar čula takega?“ radovedno
povprašuje vratar.

Zdajci zazveni zvonec in Jeanetta brž
otide.

Pred dvermi se je ustavila lepa kočija,
iz nje skoči mlad brdák mož, pomagajoč svoje
gospé z voza. Podavši jej rokó sta šla po
stolbi in hodniku. Vrtar se je prišlecema
globoko klanjal, opazujoč ja z nekakim osobitim
zanimanjem. Kasnejše je pripovedoval Jean-
netti, da je čul grofa govoriti svoje soprogi:
„Mila Anka, ne boj se, anti se skoraj
posloviva, kajti takšen hrup mi ne prija uže
od tedaj, ko sem se seznanil s teboj.“

In res, nijsta se mudila dolgo! Zopet je
vrtarju bilo móči pripovedovati, da je grofica
poljubila svojega soproga in se mu zahvaljevala
prav od srca.

Na obče začudenje so se brzo razšli vsi
gostje. Kneginjo so obhajale vso noč slabosti,
a drugi dan še mnogo hujše. Vedno je htela
zbésniti, dôkler je naposled tóga nij priklenila
na bolniško posteljo, iz katere nij vstala.

„Lep je pogreb“, so govorili ljudjé neko-
liko dnj poznejše. Karel je šel prvi za krsto
in je oplakoval nje smrt, kajti bil jej je sorod-
nik in dédič.

* * *

Minola so tri leta. Na terasi poleg Iva-
novega gradu sedi mlada žena, v naročji dr-
žéča otročé. Na tléh ob njé vznóžji igra se
drugo dete, katero časih zakliče: „mama,
tata“. Poleg njih je na nizkem stolu sedel lep
mož; okó se mu je smijalo in vesel je pogledaval
svojo soprogo in detco. Skočivši po konci,
poljubi soprogo goréče in pravi:

„Anka, kakó sva srečna!“

Zdajci stopi zadaj na teraso bled, visok

redni občni zbor. Društvo ima 58 delujočih in 33 podpornih udov. Društveni dohodki zadnjega leta znašajo 807 gold. 30 kr., stroški pa 785 gold. 30 kr. Podporni udje so vplačali 269 gold. 44 kr.; društveni inventar ima vrednosti 3309 gold. Koncem zborovanja je volilo društvo za svojega stotnika g. L. Sadarja, g. A. Slabnika za njega namestnika in blagajničarja.

— (Velik požar.) V hiši posestnika Gregorija Suše v Dolenjej vasi na Notranjskem, blizu Senožec, je nastal pred kratkim zvečer požar po neprevidnosti poslov. Ker je pihala huda bora, je ogenj strašno hitro okolo posegel, tako da je naenkrat zgorelo šest hiš z vsemi gospodarskimi poslopji vred. Unesrečena bila bi kmalu tudi 61 let stara gostja Jera Fernetič in nje vnuk Jaka, vendar so ja o pravem času še rešili. Zgorelo je tudi mnogo govede in gospodarskega orodja. Škode ima G. Suša 1500 gld., Valentin Cehovin 1200 gl., katere ima prvi zavarovane 350 gl., drugi pa 600 gld. Nadalje ima škode A. Može 1500 gl., kajzar Jaka Godnič 500 gld., Urša Hrašček 100 gld., Josip Belanec 200 gld., — izmed teh nij bil nobeden zavarovan. Za unesrečence je razpisalo postojinsko okrajno glavarstvo nabiranje darov.

— (Požar v gozdu.) V Selskem gozdu poleg Otovca v črnomeljskem okraji je pričelo dné 26. m. m. goreti in zgorelo je 200 kv. sežnjev gozda, vrednosti 150 gold. Požar je nastal po neprevidnosti necega, ki je kadil, a je gorečo žveplenko vrgel v suh mah.

— (Povozil) je dné 27. p. m. tešk voz kmetico Ano Šimec iz Gribelj, črnomeljskega okraja tako hudo, da je v malo urah umrla. Zoper neprevidnega voznika se je pričela kazenska preiskava.

— (Škorec pevec.) Tržaška „Edin.“ piše: Zadnjo soboto je prinesel neki mož iz Goriškega v Trst na prodaj škorca, ki je jako lepo pel cesarsko pesem. Škorec je imel na trgu Ponterosso polno poslušalcev.

— (Učiteljske novice.) Državnih štipendij na možkem učiteljski v Ljubljani po 100 gld. je dobilo 16 gojencev, po 50 gld. pa 40; na pripravljalnem tečaju 14 gojencev po 50 gld.; na ženskem učiteljski pa 37 gojenk po 50 gld. Samo prvega polleta sta imela državni štipendij dva po 100 gld. in štirje po 50 gld., na ženskem učiteljski pa sedem po 50 gld. — Razpisi učiteljskih služeb na Kranjskem: V šolskem okraji Kranjskem: Na 4 razrednej ljudske šoli v Kranji 4. učit. služba, l. pl. 450 gld., do konca aprila t. l. — Na 1 razredni šoli v Naklem pri Kranji, učit. služba l. p. 450 gld. in stanovanje, do 7. maja t. l. V šolskem okraji litijem: Na 3 razrednej ljudske šoli v Zagorji, 3. učit. služba, l. p. 400 gld., do 15. maja pri c. kr. okr. šolskem svetu v Litiji. — Premembe pri učiteljstvu na Kranjskem. Stalno umeščeni gg.: Janez Lukar, v Koprivniku (Nesselthal) na Kočevskem; Adalbert Ribnikar, v Logatci; Jakob Marn, dosihmal v Suhi, v Preser, in S. Kokalj, v Mošnjah.

Razne vesti.

* (Obešenec živ.) Iz Raba se telegrafira 14. aprila: Denes je bil tukaj obešen roparski morilec Janez Takacs. Ko so obešenjaka z vešal odrezali in v mrtvašnico prinesli, zapazili so, da nij mrtev, čeravno se Takacs nij zavedel. Poskušali so ga k življenju obuditi, in res so ga obudili. Takacs še zdaj živi in je upanje, da bode ozdravel. — Kaj bodo

potlej z njim? Še enkrat ga vendar ne bodo obešali.

* (Železnična proga Karlovec-Zagreb), dozda last društva južne železnice, prodala se bode vsled sklepa občenega zbora tega društva 14. t. m. ogerskej vladi.

* (Učeno preiskavanje balkanskega poluotoka.) Rusko etnografsko oddeljenje geografičnega društva je na predlog učenjaka Pipina sklenilo poslati posebno komisijo v Bolgarijo, Srbijo, Bosno, Hercegovino itd., da vse zemljepisne, narodopisne, jezikove, zgodovinske razmere preštudira in poroča.

* (O ruskeje cesarici) se poroča, da je nje zdravnik dr. Botkin izjavil ruskuemu cesarju, ka néma nič upanja več, da bi se ozdravila in da bode teško še dočkala rusko veliko noč početkom maja meseca. Življenje se jej vzdržuje samo še umeteljno.

* (Požar na ladiji.) V nedeljo popoldne je v Hamburg priplaval angleški parnik „Almwick Castle“, ki je peljal orožje in strelivo v Valparaiso. Kmalu potem je pričelo goreti na njem, in ogenj je trajal do ponedeljka popoldne. Ladija in vse kar je bilo v njej blaga, mej tem tudi 20.000 pušek, je uničeno. Poleg parobroda so bile še tri manjše ladije, ki so imele v sebi 3000 centov smodnika. Te se je posrečilo, da so jih odpravili proč, še predno da se je zgodila kaka druga večja nesreča. Ladija je zavarovana na Angleškem za 98.000, v Hamburgu pa za 750.000 mark.

* (Izseljevanje v Ameriko.) Nedavno so se pripeljali v New-York razstrgani in izstradani izseljenci, ki so se sploh ljudem smilili. Bili so Slavonci. Hoteli iti v Pensylvanijo dela v rudnikih iskat, zmanjkalo jim je denarja in nijso mogli dalje. Vseljevanjski komisari so jim potem preskrbeli v New-Yorku dela.

* (Loterija na konje.) Kmetijska družba na Dunaji bo letos naredila loterijo na konje. Izdala bo 50.000 sreček po 1 gld., in vlečeni dobitki bodo namestu denarja konji, ekvipaže itd. Na Nemškem je taka loterija že dolgo udomačena.

Umrl so v Ljubljani:

12. aprila: Marija Dev, uradnika hči, 25 l., v novih ulicah, št. 5, za jetiko. — Marija Boh, mestna ubožca, 84 l., na karlovske cesti, št. 9, za jetiko.

13. aprila: France Marovt, natakarič sin, 4 1/2 mes., na sv. Petra cesti, št. 62, za jetiko. — Eugen Sambalino, pr. učitelj, 54 l., na starem trgu, št. 24, za difteritis.

14. aprila: Alojzija Cimperman, markêrjeva hči, 6 tednov, na turjaškem trgu, št. 6, za drisko.

15. aprila: Marija Knê, gôstija 74 l., v krojaških ulicah, št. 6., za starostjo.

V deželnej bolnici.

11. aprila: Marija Črnê, delavca žena, 45 l., za pneumotifus. — Jakob Bezljaj, kajzar, 70 let, za pljučnico.

12. aprila: Miha Martinčič, delavec, 62 let, za otrpnenjem možjanskih vejic. — Luka Kveder, delavec, 42 l., za pljučnico. — Helena Petrič, gôstija, 58 l., za slabo krvjo.

Tužel.

13. aprila: Pri Slonu: Gorjup iz Gorice. — Riez iz Maribora. — Bohuški iz Dvora. — Majdič iz Kranja. — Venko iz Trbovlja. — Pri Mallé: Muehič iz Kočevja. — Herzog iz Gradca. — Euphart, Glas Gieel, Zimne. — Rusman iz Dunaja. — Pri bavarskem dvoru: Oblak iz Novega mesta. — Olmajer iz Moravč. — Albrecht iz Trsta.

13. aprila: Ludovika Cvetrešnik, soproga sobnega slikarja, 49 l., za kroničn m črevesnim katarom.

Dunajska borza 15. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	73	gld.	45	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	"	80	"
Zlata rent.	89	"	60	"
1560 drž. posojilo	130	"	50	"
Akcije narodne banke	840	"	—	"
Kreditne akcije	286	"	50	"
London	119	"	10	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	48 1/2	"
kr. cekini	5	"	61	"
Državne marke	58	"	60	"

Zaradi preselitve prodajem od denes počenši do dné 1. maja 1880 zalogo

izvrstnega vina,

katerega imam 400 veder. Vino prodajem po najnižjej ceni, in sicer najmanj po jedno vedro vkupe.

Daniel Predovič,

(129—14)

krémar,

na Poljanskem trgu št. 5, v Ljubljani.

Izvrstno

istersko črno vino

se toči v gostilnah (154—1)

pri „belem volku“ in „pri Lozarji“, cena mu je 64 kr. liter.

Za mnogobrojni obisk se uljudno vabi.

Kdor hoče staro, dobro in zdravo, nepokvarjeno vino piti, naj pride (158)

v Gregoričovo gostilnico,

judovske ulice,

kjer se toči vino najboljše vrste, liter po 40 in 36 kr.

Razpis službe.

Pri županstvu v Litiji je izpraznena služba občinskega tajnika in ob enem organista. Plače je 274 gold. v gotovini in prosta bira. Orglati je treba samo ob nedeljah in praznikih.

Kdor želi to službo dobiti, naj se oglasi pismeno ali ustmeno pri podpisnem županstvu do sv. Jurja t. l. (157)

Županstvo Litija,

dné 14. aprila 1880.

A. Kobler: župan.

Nove vozne liste

za železnice

prav po nizkej ceni priporoča

„Národna tiskarna“ v Ljubljani.

Najboljše in najuplívnejše

pomuhljevo jetrno olje

zoper

bramore, krvíce, sušico, kašelj itd.

v sklenicah á 60 kr.,

z železnim jodovcem pomešan, onim, ki imajo premalo krvi ali ki si jo hočejo sčistiti, posebno koristen, v sklenicah á 1 gld. prodaje in razpošilja s poštnim povzajem

(108—9)

G. Piccoli,

lekarna „k angelju“ v Ljubljani, na dunajskej cesti.